

Franciszek z Asyżu przyszedł na świat w rodzinie zamożnego kupca, sukiennika umbryjskiego Pietro Bernardone. Jego matka, Pika, pochodząca z Pikardii, nadała mu na chrzcie imię Jana (Chrzcziciela albo Ewangelisty), które ojciec zmienił na Francesco, prawdopodobnie będąc pod ogromnym wrażeniem Francji, w której zawarł korzystne umowy handlowe. Źródła podają, że Franciszek miał brata o imieniu Anioł. Pierwsze lata swego życia spędził w Asyżu. Uczęszczał do parafialnej szkoły przy kościele św. Jerzego, gdzie zdobył podstawowe wykształcenie.

Mając 21 lat, wziął udział w wojnie pomiędzy Asyżem a Perugią. Konflikt dotyczył wykupu ziemi komunalnej przez szlachtę asyjską. Na przełomie 1202 i 1203 roku, w wyniku zdrady towarzysza, został uwięziony w Perugii. Uwolniony w 1204, ze względu na ciężką chorobę powrócił do Asyżu. Rok 1205 jest początkiem powolnego procesu nawrócenia Franciszka. W czasie wyprawy wojennej do Apulii, w Spoleto miał wizję, która zadecydowała o kolejach jego życia. Ze względu na nawrót choroby ponownie wrócił do Asyżu, gdzie hojnie obdarował spotkanego po drodze trędowatego i dał mu pocałunek pokoju. W asyjskim kościele San Damiano jesienią tego samego roku usłyszał głos Chrystusa, przemawiającego z ikony krzyża, który kazał mu iść i odbudować kościół (Krzyż z San Damiano). Remontując kościół sprzedał konia i zabrał ze sklepu ojca kilka beli sukna, przez co popadł w konflikt z nim. Ojciec najpierw uwięził go, a potem, w 1206 roku, zaprowadził przed sąd biskupi (na życzenie Franciszka, który uważał, że żaden inny trybunał nie jest dla niego miarodajny). Biskup orzekł, że Franciszek powinien zwrócić ojcu koszty, na co Franciszek oświadczył, iż nie ma ojca – zdjął odzienie, zostając w samej włosiennicy, złożył je i razem z pieniędzmi oddał ojcu. Rozpoczął życie pokuty, m.in. asystując w leprozorium. W latach 1206-1208 odrestaurował podasyjskie kaplice: San Damiano, San Pietro i kaplicę Matki Bożej Anielskiej w Porcjunkuli pod Asyżem.

24 lutego 1208 roku Franciszek, uderzony usłyszczanymi w czasie mszy słowami, dotyczącymi stylu życia apostoelskiego, zdjął habit eremicki i zaczął nosić prostą brązową tunikę – strój uważany w ówczesnej Umbrii za typowo plebejski. Z bosymi stopami zaczął wzywać ludzi do czynienia pokuty. 16 kwietnia 1208 roku przyłączyli się do niego Bernard z Quintavalle (który spieniężył cały swój majątek, a pieniądze rozdał wdowom i sierotom) i kanonik Piotr z Cattani. W kilka dni później do grupki pierwszych franciszkanów dołączył brat Idzi z Asyżu. Minorycy zaczęli odbywać wyprawy misyjne (Marchia Ankońska, Poggio Bustone, Rieti, Florencja).

Wiosną 1209 (w niektórych źródłach 1210) roku Franciszek poprosił w Rzymie o zatwierdzenie napisanej przez siebie Reguły. Papież Innocenty III, zgodnie z

wcześniejszymi ustaleniami miał odmówić i wręczyć Franciszkowi napomnienie, ale, jak mówią podania, pod wpływem snu z poprzedniej nocy postanowił zatwierdzić regułę. W śnie tym papież Innocenty widział walące się mury bazyliki laterańskiej i obszarpanego młodzieńca, który w jego oczach urósł do olbrzyma i ocalił Lateran. We Franciszku Innocenty rozpoznał młodzieńca ze swego snu i zatwierdził franciszkański sposób życia, polecając braciom mniejszym głoszenie nawrócenia i pokuty. Wracając z Rzymu, Franciszek z pierwszymi towarzyszami zatrzymał się w Rivotorto, a następnie w Porcunkuli pod Asyżem, która stała się kolebką franciszkanów.

W 1219 roku Franciszek wyruszył na Bliski Wschód. W Egipcie spotkał się z sułtanem Melek el-Kamelem. zaproponował mu, by odrzucił Mahometa, a przyjął Chrystusa. Mimo wielkiej obrazy, jaką była taka propozycja, sułtan zapytał Franciszka, co uczyni, by dowieść prawdziwości swojej wiary. Franciszek zaproponował, by sułtan rozpałił wielki ogień, przez który przejdą Franciszek i derwisze sułtana, a Bóg uczyni sąd i jeśli zechce, to Franciszek przejdzie nietknięty. Jednak derwisze sułtana nie podjęli wyzwania, sam sułtan zaś odesłał Franciszka, dając mu firman na drogę, by nikt w zasięgu wojsk sułtańskich nie skrzywdził go. Na początku 1220 roku Franciszek opuścił Akko, w którym spędził cały rok, nawiedzając miejsca święte Palestyny. Spotkanie Franciszka z sułtanem potwierdzają kroniki muzułmańskie, krzyżowców i jeden z listów biskupa Jakuba de Vitry.

W nocy z 24 na 25 grudnia 1223 roku Franciszek urządził w Greccio pierwszą w historii bożonarodzeniową szopkę. W następnym roku, około 14 września otrzymał w grocie na szczycie La Verna święte stygmaty. W czasie modlitwy wpadł w zachwycenie, ujrzał coś podobnego do „ukrzyżowanego archanioła o siedmiu skrzydłach, albo do apokaliptycznej wizji ukrzyżowanej potęgi ostatecznej”. Przeszył go straszny ból, a gdy ocknął się, ujrzał, że stopy i nadgarstki ma przebite gwoździemi, bok zaś otwarty. W 1225 roku Franciszek zaczął coraz bardziej odczuwać dolegliwości związane z chorobą oczu. Za namową brata Eliasza poddał się bezskutecznym zabiegom lekarskim. Przebywając w tym czasie w kościele San Damiano ułożył Pieśń słoneczną.

Ostatnie miesiące swego życia spędził podróżując od miasta do miasta. Pod koniec pory letniej 1226 powrócił do Asyżu. Umarł, położony na własne życzenie bez ubrań na gołej ziemi, w sobotę 3 października 1226 roku. Następnego dnia mieszkańcy Asyżu przenieśli jego ciało do kościoła San Giorgio w środku miasta. Brat Eliasz powiadomił o śmierci Franciszka, śląc List okólny o śmierci św. Franciszka.

Z miejsca pierwotnego pochówku ciało Franciszka zostało przeniesione 25 maja 1230 roku do wybudowanej specjalnie przez Eliasza Bombarone bazyliki na Colle del Paradiso w Asyżu.

Patronat

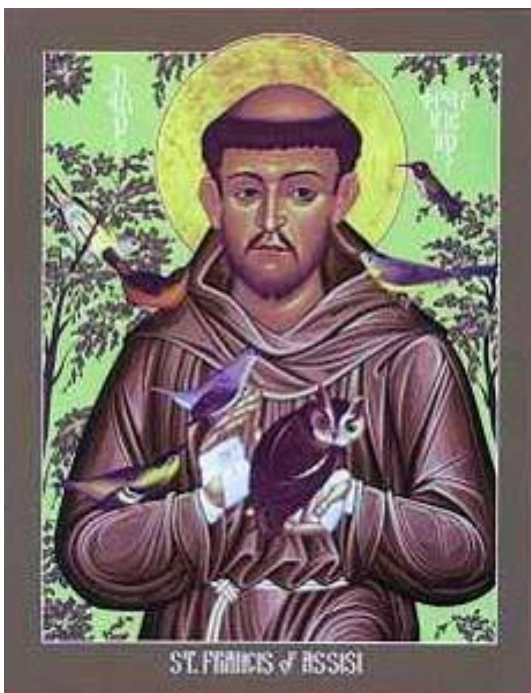
Franciszek jest patronem: franciszkanów konwentualnych (franciszkanów czarnych), franciszkanów (franciszkanów obserwantów), kapucynów, klarysek kapucynek, klarysek urbanistek, klarysek koletanek, założonych przez św. Koletę Boylet, bernardynek, albertynów, albertynek, tercjarzy franciszkańskich (franciszkanów świeckich), Akcji Katolickiej, Włoch, Asyżu, Bazylei, mariawitów, aktorów, niewidomych, pokoju, robotników, tapicerów, ubogich, więźniów, kupców, zwierząt, harcerzy, ornitologów i hodowców ptactwa domowego.

W 1979 roku Jan Paweł II ogłosił św. Franciszka patronem ekologów i ekologii. W 1981 roku w Krakowie franciszkanie założyli Ruch Ekologiczny św. Franciszka z Asyżu – REFA, który prowadzi wiele działań edukacyjnych i proekologicznych.

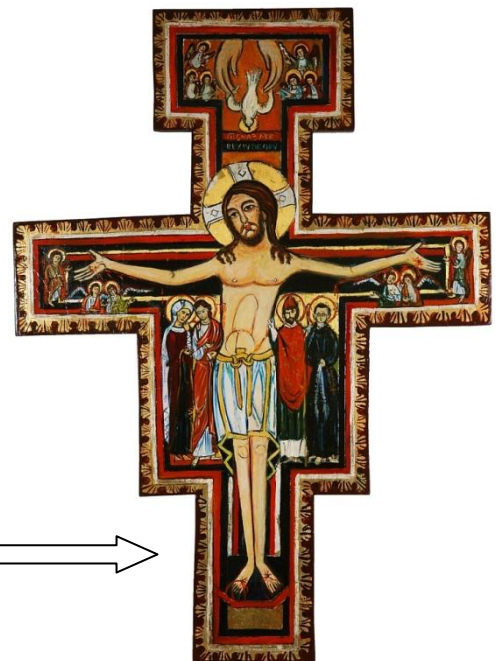
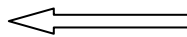
13 marca 2013 roku św. Franciszek stał się patronem kardynała Jorge Maria Bergoglia, który jako pierwszy w historii przyjął po wyborze na papieża imię Franciszek.

Dzień obchodów

Kościół katolicki obchodzi wspomnienie św. Franciszka 4 października. Zakon franciszkański rozpoczyna uroczystą celebrację tego wspomnienia wieczorem dnia poprzedniego, nabożeństwem zwanym Transitus (łac. przejście).

św. Franciszek z Asyżu

Krzyż św. Damiana

